

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om regulering af bymæssige bebyggelser.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 4. juni 1965.)*

§ 1.

I lov om regulering af bymæssige bebyggelser, jfr. lovbekendtgørelse nr. 129 af 13. april 1954, som ændret ved lov nr. 91 af 21. marts 1959, foretages følgende ændringer:

1. § 5 affattes således:

„§ 5. Under inderzoner kan kun inddrages arealer, hvor en bymæssig bebyggelse skønnes hensigtsmæssig. Der skal under inderzoner inddrages så store arealer, at der ud over arealer til offentlige formål skal være arealer tilstrækkelige til dækning af behovet for opførelse af boliger til det dobbelte af den forventede befolkningstilvækst for planlægningsperioden og erhvervsarealer tilstrækkelige til dækning af beskæftigelsen af den forventede befolkning i området.

Stk. 2. Et byudviklingsudvalg kan til enhver tid optage en gældende byudviklingsplan til revision. Et byudviklingsudvalg skal senest 5 år efter byplannævnets godkendelse af en byudviklingsplan eller nævnets godkendelse af en revision af en byudviklingsplan til boligministeren afgive en redegørelse for den gældende plans rummelighed i henseende til den nu forventede befolknings- og erhvervsudvikling samt til områdets bygge- og anlægskapacitet, derunder mulighederne for trafikforsyning, evt. ledsaget af forslag om udvidelse af inderzonerne eller om foranstaltninger til fremme af områdets bygge- og anlægskapacitet eller trafikforsyning.

Stk. 3. Ved boligministerens gennemsyn af byudviklingsplaner, jfr. § 3, stk. 2, skal

det påses, at den fornødne overensstemmelse med byudviklingen i naturligt samvarende områder er til stede.“

2. I § 6 indføres efter stk. 1:

„*Stk. 2.* Når et område er inddraget under inderzone, skal der af vedkommende kommunalbestyrelse inden 1 år for byudviklingsudvalget forelægges retningslinjer for områdets tekniske hovedanlæg, f. eks. hovedkloakker, opsamlende veje o. lign. Kommunerne skal sikre, at der til enhver tid i inderzonerne er udført sådanne tekniske hovedanlæg, tilstrækkelige til dækning af behovet for de følgende 5 år i forhold til det skøn, hvorefter arealerne er inddraget. De under et byudviklingsudvalg henhørende kommuner skal til enhver tid holde vedkommende byudviklingsudvalg orienteret om den eksisterende og planlagte hovedkloakering.

Stk. 3. Ved fordelingen af udgifterne til de i stk. 3 nævnte arbejder bærer kommunen forrentningen af den del af udgifterne, der vedrører arealer, der ikke er detailbyggede, og som anvendes til erhvervs-mæssigt jordbrug, herunder gartnerbrug; dog kan der ved udstykningen af sådanne arealer pålægges hver parcel et beløb svarende til forrentningen i de foregående 5 år af den del af gælden, der vedrører vedkommende parcel.

Stk. 4. Boligministeren kan efter retningslinjer, der fastsættes efter forhandling med finansministeren og indenrigsministeren, med tillæg af normal markedsrente stå i forskud for kommunale udgifter og udlæg, som er

Boligmin. 2. k. j. nr. 33-284-64

*) Se FT: 584, 886, 6100, 6327; A. 223; B. 957. Lov nr. 230 af 11. juni 1965.

en følge af bestemmelserne i stk. 3 og 4, for så vidt de pågældende udgifter eller udlæg ikke står i et rimeligt forhold til vedkommende kommunes økonomi.“

Stk. 2 bliver herefter stk. 5.

3. I lovens § 9, stk. 3, ændres ordene „kun må benyttes til beboelse i tiden 1. maj-30. september“ til: „ud over kortvarige ferie- og weekendophold kun må benyttes til beboelse i tiden 1. april-30. september“.

4. I lovens § 13 ændres ordene „kun må benyttes til beboelse i tiden 1. maj-30. september“ til: „ud over kortvarige ferie- og weekendophold kun må benyttes til beboelse i tiden 1. april-30. september“.

5. Efter lovens § 16 indsættes som ny paragraf:

„§ 16 a. Efter anmodning fra et byudviklingsudvalg, som har vedtaget eller er i færd med at udarbejde en byudviklingsplan, kan boligministeren nedlægge forbud mod udstykning, bebyggelse, ændret brug eller anden rådighed over en ejendom, som må antages at komme i strid med planen eller vanskeliggøre dens gennemførelse. Sådant forbud kan kun nedlægges for et tidsrum af indtil 1 år. Boligministeren kan i særlige tilfælde efter indstilling fra byudviklingsudvalget og efter forhandling med byplan-nævnet forlænge forbuddet yderligere 1 år.“

§ 2.

Snarest efter denne lovs ikrafttræden skal der for alle godkendte byudviklingsplaner af det pågældende byudviklingsudvalg afgives en redegørelse af det i § 5, stk. 2, angivne indhold.

Jul. Bomholt.

/ Søren Jensen.